

ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»

Кафедра міжнародних відносин та журналістики

Рада молодих учених

**ДУ «Інститут досліджень науково-технічного потенціалу та історії
науки ім. Г. М. Доброва НАН України»**

Рада молодих учених

Національного наукового центру «Інститут аграрної економіки»

**Комітет освіти, науки, молоді та спорту Громадської ради Київської
міської державної адміністрації**

**Комітет з питань суспільного розвитку та суспільно-владних
відносин при Міністерстві юстиції України**

МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ДОСЛІДЖЕННЯ НАУКИ ХХІ СТОЛІТТЯ

**ІІІ Всеукраїнська науково-практична
Інтернет-конференція
молодих учених та студентів**

м. Київ, Україна, 1 грудня 2023 р.

УДК 001.8

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Вищого навчального закладу «Університет економіки та права «КРОК»
(протокол № 3 від 30 листопада 2023 р.)*

Рецензенти:

Соловійов В'ячеслав Павлович – доктор економічних наук, кандидат технічних наук, професор, головний науковий співробітник ДУ «Інститут досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г.М. Доброва НАН України», керівник Центру інновацій та технологічного розвитку;

Момот Неля Миколаївна – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри міжнародних відносин та журналістики ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК».

Редакційна рада збірника: Ткач Д.І., д.п.н., проф., Надзвичайний та Повноважний Посол – Голова ради; Момот Н.М., к.ф.н., доц.; Трухачов О.І., к.політ.н., доц.; Вовченко О.В., к.е.н.; Петренко Н.С., к.е.н.; Мамчур В.А., д.е.н., с.н.с.; Столярчук Н.М., к.е.н., с.н.с., Потабенко І.В., Трофімчук К.В.

Міждисциплінарні дослідження науки XXI століття : матеріали III Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції молодих учених та студентів, 1 грудня 2023 р. Київ: ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК». 2023. 244 с.

ISBN 978-966-170-084-9

Матеріали подаються в редакції авторів. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв та інших відомостей несуть автори.

ISBN 978-966-170-084-9

© ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», 2023

© ДУ «Інститут досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г.М. Доброва НАН України», 2023

© Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки», 2023

© Комітет освіти, науки, молоді та спорту Громадської ради Київської міської державної адміністрації, 2023

© Комітет з питань суспільного розвитку та суспільно-владних відносин при Міністерстві юстиції України, 2023

© Автори, текст, 2023

ПОЛЬЩА І. О. РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ	166
РОМАШКО І. А., ВОВЧЕНКО О. В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОГРАФІКИ В НОВИНИХ ТЕЛЕПРОГРАМАХ	169
СЕМАК Л. А. СОЦІАЛЬНА КОМУНІКАЦІЯ: ПОНЯТТЯ ДІЄВОЇ ТА РЕЗУЛЬТАТИВНОЇ ВЗАЄМОДІЇ	172
СОТНІЧУК Ю. О. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ	175
ТКАЧ Д. К. ЖУРНАЛІСТИКА В УГОРЩИНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ	179
ЦЮСЬ З. Ю. ФЕНОМЕН ПОЗИТИВНОЇ ПРОПАГАНДИ У СИСТЕМІ СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ	182
ЦИБУЛЯ А. В. ТРАНСФОРМАЦІЯ УГОРСЬКОГО РИНКУ ДРУКОВАНИХ ВИДАНЬ ПІСЛЯ ЗМІНИ ПОЛІТИЧНОГО РЕЖИМУ: ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ І ВПЛИВ НА ЖУРНАЛІСТИКУ	185
ШИЯН Р. В., БУРМАКА М. В. ПРОБЛЕМАТИКА МІЖНАРОДНОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ	188
ШЛАПАК С. О., ВОВЧЕНКО О. В. ТЕМАТИЧНІ ТА СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ КОНТЕНТУ ДІЛОВОГО ВИДАННЯ	193
СЕКЦІЯ 4. ФІЛОСОФСЬКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	197
MARUKHOVSKA-KARTUNOVA O. O. PHILOSOPHICAL ASPECTS OF SOCIO-CULTURAL COMMUNICATIONS	197
МОМОТ Н. М. МІСЦЕ УКРАЇНИ У ГЕОКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРИ ЄВРОПИ (НА МАТЕРІАЛІ «НАРИСІВ З ІСТОРІЇ НАШОЇ КУЛЬТУРИ» Є. МАЛАНЮКА)	200
СИТНИК А. Д., БУРМАКА М. В. ПУБЛІЦИСТИКА ЄВГЕНА МАЛАНЮКА: ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВИ ТА НАЦІЇ	203
СЕКЦІЯ 5. РОЗВИТОК НАУКОВОЇ ТА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОСВІТІ	206
БИКОВА О. О. РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ У РОЗВИТКУ ОНЛАЙН-НАВЧАННЯ	206
БОРОЗДИХ Н. В. МАТРИЦЯ ОЦІНКИ КАР'ЄРИ ВЧЕНОГО ЯК КРИТЕРІЙ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	209
БРИГАДИР Л. Г. ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ПРИ ВИКЛАДАННІ ПРЕДМЕТІВ ПРИРОДНИЧОГО ЦИКЛУ	211
ВОВЧЕНКО О. В. БІЗНЕС-ЖУРНАЛІСТИКА: ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЇ	216

тези доповідей 1-й Міжнародної науково-технічної конференції (16–20 травня 2016 р., Харків). Харків : ХНУРЕ, 2019. Т. 1. – С. 140–141.

СЕМАК Л. А.

к.філол.н., доцент,

Дніпровський державний аграрно-економічний університет,

м. Дніпро

semak.l.a@dsau.dp.ua

orcid.org/0000-0002-2495-4680

СОЦІАЛЬНА КОМУНІКАЦІЯ: ПОНЯТТЯ ДІЄВОЇ ТА РЕЗУЛЬТАТИВНОЇ ВЗАЄМОДІЇ

Спілкування є найважливішим чинником моделювання людського життя в перспективі. Припустимо, що будь-чие існування є безглуздом без можливості спілкуватися, оскільки саме через спілкування ми розуміємо себе й інших, наше оточення, власну поведінку та дії, а також можемо описати себе, свої почуття і погляд на світ. Науковці, намагаючись описати важливу роль, що її відіграє спілкування в нашому житті, визначають комунікацію як «засіб, що дає змогу нам згадувати минуле, думати про сьогоднішнє та планувати майбутнє. Це дозволяє нам врегульовувати наші стосунки з іншими, інтерпретувати наше оточення та взаємодіяти з ним» [1]. Більшість людей народжуються зі здатністю спілкуватися, згодом оволодіваючи навичками користуватися інструментами спілкування. Проте загальновідомо, що як саме індивідуум навчився спілкуватися і які способи він використовує під час спілкування визначає дієвість його комунікації, оскільки існує неабияка різниця між простим спілкуванням і дієвим спілкуванням.

Мета цієї розвідки – описати проблеми дієвого й результативного спілкування в сьогоденному суспільстві.

Науковець R. Emanuel зазначає, що «спілкування – це навичка, яку виробляють. Більшість людей народжуються з фізичними здібностями, щоб

оволодіти необхідними засобами спілкування, але такий потенціал не гарантує, що вони навчаться ефективно спілкуватися» [2]. Комунікацію зазвичай також визначають як «процес, за допомогою якого індивідуум призначає та передає смисли, намагаючись взаємопорозумітися з оточенням. Такий процес потребує великого арсеналу навичок внутрішньоособистісної та міжособистісної обробки, слухання, спостереження, говоріння, опитування, аналізу та оцінювання. Наведені процеси поширені в усіх сферах життя: дім, школа, громадські місця, робота тощо» [1].

Комунікація в сучасному технологічно розвиненому й швидкому суспільстві потерпає від недалекоглядності, оскільки люди прагнуть швидкого й короткого спілкування з обмеженням усталених мовних форм, шанобливих висловлювань, що займає багато часу. Час, що сьогодні витрачають на соціальну взаємодію, різко скоротився в усіх комунікативних ситуаціях і актах, через що виникає істотна розбіжність між ефективністю з погляду швидкості та ефективністю погляду якості взаємодії. Усе це сприяє деструктивності спілкування, що проявляється у виникненні й посиленні соціальних і міжкультурних конфліктів, зростанні непорозумінь між окремими індивідуумами, спільнотами. Ефективна комунікація зазвичай потребує часу й обдумування для чіткої і відповідної побудови, що передбачає мовомисленеві процеси. У нашому суспільстві зростає попит на інтенсивність спілкування і швидку реакцію, тому винайдені досягнення техніки повинні задовольняти цей попит. Наприклад, інтернет, соціальні мережі, мобільний зв'язок розроблені з метою обміну миттєвими відео-, аудіо- й текстовими повідомленнями. Проте люди, які є соціальними істотами, розвиваються переважно через спілкування як найважливішу інструментальну форму соціальної взаємодії та розвитку, тому через таку швидкість втрачають такі важливі навички, як співпраця, гармонійне співіснування. Звичайно, «зміни в сформованих суспільних відносинах впливають на психоемоційний стан громадян, особливо молодого віку» [3].

Зважаючи на це, у нашому суспільстві виникає комунікаційна криза, «коли індивіди та групи не можуть дієво та результативно спілкуватись одне з одним,

щоб досягти консенсусу й уникнути непорозуміння, що можуть спричинити конфлікти» [1]. Щоб комунікація досягла заздалегідь окресленої мети, вона має бути дієвою і результативною. Під дієвою комунікацією слід розуміти мінімальні затрати часу, навичок або зусиль, а під результативною – досягнення очікуваного ефекту. Дієва комунікація означає комунікацію заощадливих ресурсів, тоді як результативна має реалізувати саме те, що має на меті задумане повідомлення. Проблема дієвості спілкування в нашому сучасному суспільстві полягає в тому, що нерідко дієве спілкування підмінюють поняттям швидкого спілкування: успішною, наприклад, уважатимуть ту доповідь, що лаконічно, стисло, швидко повідомляє тему, проте така доповідь може ігнорувати важливі деталі і послідовний розвиток подій. Такий підхід часто зумовлює пропущення істотних на перший погляд дрібниць, а інколи спотворює розуміння інформації через відсутність відповідних доказів.

Отже, дієва комунікація потребує зусиль, навичок і ретельної побудови, що вимагає часу й повного зосередження в такі процеси, як слухання, говоріння, правильна вимова, потрібна побудова складної синтаксичної конструкції, повторення, обміркування і зворотній зв'язок. Попит на швидку або заощадливу комунікацію продиктований сьогодні обмеженням часом і нетерпимістю в сучасній культурі, що декларує інтернет, соціальні мережі, але все це впливає на якість, дієвість і результативність спілкування, що є складником успішної соціалізації і особистісного розвитку. Метою сьогоденного суспільства повинна стати не оптимізація комунікації, а навпаки усунення інтенсивного швидкоплинного неефективного спілкування. Засоби масової інформації, освітні, соціальні інституції можуть популяризувати таку думку й відігравати вирішальну роль, популяризуючи важливість мови та способи спілкування індивідуумів між собою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Donovan A. McFarlane. Social Communication in a Technology-Driven Society: A Philosophical Exploration of Factor-Impacts and Consequences. *American*

Communication Journal. 2010. Volume 12. URL : https://www.researchgate.net/publication/265808497_Social_Communication_in_a_Technology-Driven_Society_A_Philosophical_Exploration_of_Factor-Impacts_and_Consequences (дата звернення: 10.11.2023).

2. Emanuel R. Communication: Humanities' core discipline. *American Communication Journal*. 2007. Volume 9. Issue 2. URL : <http://acjournal.org/holdings/vol9/summer/articles/discipline> (дата звернення: 10.11.2023).

3. Pakhomova T., Vasilieva P., Piddubtseva O., Rezunova O., Serdiuchenko Y. Education in Universities in the Context of Distance Education. *Journal of Higher Education Theory and Practice*. 2022. 22 (6). pp. 190–199. URL : <https://www.proquest.com/openview/674b43cc41ae2271d68ef5c13b14ed4c/1?pq-origsite=gscholar&cbl=766331> (дата звернення: 10.11.2023).

СОТНІЧУК Ю. О.

курсант,
Національна академія Державної прикордонної
служби України ім. Богдана Хмельницького,
м. Хмельницький
ambassador2151@gmail.com

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

Соціальні комунікації – це процес, за допомогою якого люди обмінюються інформацією, ідеями та значеннями. Це може відбуватися в різноманітних формах, таких як усна мова, письмова мова, невербальна комунікація та цифрові комунікації [5]. Соціальні комунікації відіграють важливу роль у нашому житті. Вони дозволяють нам налагоджувати стосунки, будувати спільноти та формувати думки. Вони можуть бути двосторонніми або односторонніми, формальними або неформальними, та вербальними або невербальними.

Соціальні комунікації мають широкий спектр функцій, включаючи: